

BOH REALIZOVAL SVOJE PLÁNY

v Prešove, Poprade i Rožňave

Pred približne dvetisíc rokmi nám náš Pán zanechal veľmi dôležitý odkaz. A teda ten, aby sme išli a po celom svete zvestovali nádej evanjelia každému stvoreniu (A povedal im: Idte po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu! Mr.16,15). Na dôvažok ešte prisľúbil, že bude prítom s nami a pravdu kázaného Slova bude potvrdzovať divmi a zázrakmi (A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval slovo tým, že ho sprevádzaly divy. Mr.16,15; A tak idte,... A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Mt.28,20). Dodal, žeb ude uzdravovať chorých, bude oslobodzovať trápených démonmi a ochráni pred každým nebezpečenstvom svojich „vyslancov“ v tejto službe (A uverivších budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, budú hovoriť novými jazyky, hadov budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné,

neuškodí im; na chorých budú vzkladať ruky, a budú sa mať dobre. A tak Pán Ježiš, keď dohovril s nimi, vzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. Mr.16, 17-19).

Ježiš, náš Pán svoj prisľub držal po celé roky, ba až stáročia a bol všade, kde znelo Jeho evanjelium, kde bolo kázané Božie slovo. Liečil, oslobodzoval, menil životy, usvedčoval o hriechu, naplňal potreby, odstraňoval prekážky, riešil problémy, rozdával hojnosť radosti, milosti a lásky. A robí tak dodnes, všetko do bodky. Za tie mnohé roky, čo putujeme po našej, ale i susednej krajine a prinášame ľuďom tú najlepšiu, najradostnejšiu a najkrajšiu správu všetkých čias, sme to videli, okúsili a Pánovi stále za to vďačne ďakovali.

Aj tento rok sme mali v pláne navštíviť zopár miest a tak sme išli, putovali, chválili Pána, tešili sa z Jeho prítomnosti a zázrakov. Pastor kázal Slovo Božie, modlil sa spolu s tými,

ktorí uverili, odovzdali púť svojich životov do láskavých Božích rúk a prijali Božieho Syna za svojho osobného Spasiteľa. Zažili sme ale aj pohrdanie zo strany neprajníkov, poznámky a nadávky, škaredé pohľady. To nás však nijako neodradilo, ani nám to nevzalo chuť plniť poslanie, ku ktorému nás povolal Syn Boží.

V Prešove Ježiš „opravoval“

Naším prvým miestom evanjelizačného putovania tento rok bol Odborový dom kultúry v Prešove. Bol koniec januára, vonku zima, no v sále tohto „kulturáka“ bolo teplo, ktoré sálalo, nielen z kúrenia, ale z každého tónu piesni znejúcich v úvode večernej evanjelizácie. Kto sem v ten večer prišiel, počul okrem mnohých biblických právd, ktoré tlmočil v svojej kázni náš pastor i to, že Pán Ježiš dáva odpoveď na rôzne otázky. Napríklad, čo bude po smrti, ktorá je vlastne v nás. Lebo hneď ako prideme na tento svet, náš život postupne (rok za rokom) smeruje ku svojmu koncu. Toto však zmenil Syn Boží, Ježiš Kristus. Povedal smrti stop a daroval nám večný život. Len On jediný bol k tomu určený Hospodinom, ktorý je Pánom všetkých svetov. Potom tu zazneli i ďalšie pravdy Slova Božieho, veď samotná Biblia je zjavená pravda, nie rozumom naučená či pochopená pravda. Áno, dobre sme počuli v Prešove, zjavená pravda a zjavil ju sám Boh Otec. Práve On v Biblii zjavil apoštolovi Petrovi, že Ježiš je Kristus a Syn Boží (Mt.16,16-17). A tak, ako pred dvetisíc rokmi dostal Peter zjavenie o Božom Synovi, mohol v ten večer dostať zjavenie každý, kto chcel o tom, kým je pre neho konkrétne Ježiš Kristus. Ten Ježiš, ktorý pripravil v nebi príbytky (Ján 14,2-3) pre tých, ktorí vierou

prejdú z tohto života do večného. Pre tých, ktorí Mu otvoria dvere svojho srdca a pozvú Ho dnu, prijímú Ho za svojho Spasiteľa. A s tými, ktorí tak v Prešove urobili, sa pastor modlil a oni v ten večer odchádzali s istotou, že Ježiš už od tej chvíle je vždy s nimi a bude meniť ich životy a opravovať všetko, čo bude potrebné, lebo On je tým najlepším „Opravárom“. Domov však odchádzali s „opraveným“ zdravím i vzťahom, s oslobodením z úzkosti a smútku všetci tí, za ktorých sa kladením rúk modlil náš pastor.

Dielom Božím sú i Tatry

Ďalšou zastávkou nášho putovania ešte v tom istom mesiaci bol hotel Satel v Poprade. Tu, stojac pod tatranskými veľhorami, ktoré sa týčia majestátne do výšky, sme radostne očakávali veľké veci od Pána. Vieme totiž, že Boh, ak sa k Nemu modlíme, kričíme, On nás počuje a prichádza vždy dať nám svoju pomoc. Boh existuje i napriek tomu, že Ho nevidíme a je oveľa, oveľa väčší a majestátnejší ako Tatry. Po zotmení hory nevidieť, a predsa nik nepochybuje o tom, že nestoja na svojom určenom mieste. Či hviezdy, ak ich nevidno pre zatiahnutú oblohu, neznamená tam nie sú. Toto všetko už odznievalo na pastorovej kázni v onen piatkový večer. Aj to, že dielom Božím sú i Tatry a vlastne všetko okolo nás (Nebesia rozprávajú slávu silného Boha, a dielo jeho rúk oznamuje obloha. Deň dňu hovorí slovo, a noc noci povedá známosť. Žalm 19,2-3). Že dal svojho Syna (Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život. Ján 3,16), aby Ho ľudia neodmietali, ale prijali, uverili Mu a brali zadarmo od Neho ospravednenie, odpustenie hriechov, večný život, uzdravenie a zmenu na nového človeka. Mnohí neváhali a postavili sa modliť s pastorom k Pánovi Ježišovi za zmenu vo svojich životoch a Boh konal, realizoval Ním navrhnutý plán v životoch tých milých ľudí, Popradčanov i Košičanov. Bol to krásny večer pre každého. Pre tých, ktorí prijali z Ježišových rúk istotu spasenia i pre tých, ktorí zažili zázrak uzdravenia. Či už to bol uzdravený žalúdok, hrdlo, oči, bolestivá chrčtica, či zlepšené prerušenie nohy, oslobodenie od cigariet, prijaté dobré zdravotné výsledky alebo vyriešenie súkromnej životnej situácie.

To všetko od nášho majestátneho Boha, lebo u Neho je všetko možné. V ten večer sme z Popradu odchádzali domov do Košíc v Kristovom víťazstve uchopiť nové veci. Hallelujah! Po týchto januárových evanjelizačných putovaniach, sme sa v máji „vrhli“ na ďalšie slovenské krásne mesto Rožňava a opäť to bol Prešov. V Prešove sme tento krát trávili dva krásne „putovné“ dni po sebe.

V Rožňave Pán dával dvojnásobné po- žehnanie

Bol krásny májový piatkový večer a my sme tu opäť po dlhšom čase stretli našich bratov a sestry – Rožňavčanov. Potešilo nás, že prišli v hojnom počte, aby aj tí, ktorí nemajú možnosť prichádzať pravidelne na naše Bohoslužby v Košiciach, okúsili zázračnú moc kázaného Božieho slova. Po úvodných chválach sa rožňavskou sobášnou sieňou, kde mávame naše evanjelizácie začal pastor svoju kázeň slovami: „Boh dnes pošle do tvojho života živé slovo. Slovo plné života, mocné slovo, slovo plné lásky, , moci, , .. a nevráti sa prázdne späť k Nemu, ale vykoná to, načo ho Boh poslal (Iz.55.11). Ak sa budeš blížiti k Ježišovi správnym spôsobom, budeš naplnený Jeho láskou, mocou. Tvoj starý človek musí byť stále na kríži, to jest telesné veci na kríži, lebo nový človek – duchovný človek žije pre Ježiša Krista. Pozor dávaj, lebo kúkoľ – burina rastie rýchlejšie ako pšenica, a preto sa musíš venovať svojej „duchovnej záhradke. Mária si vybrala lepší diel – sedela a počúvala Božie Slovo, Marta len pobehovala, a preto z Ježi-

šovho rozprávania nič nepočula. Diabol chce zbúrať príbytok, kde znie Božie slovo (Žalm 74.7). On vpašuje do srdc ľudí v cirkvi cudzí oheň. U Márii našiel Ježiš otvorené srdce. Boha možno „vidieť“ iba vo svetle Jeho slova. Keď sa človek prestane spoliehať na Božiu moc – lebo je s Ním v nepriateľstve – začne sa spoliehať na iné moci, politickú, finančnú.“ Pastor, ako to povedal v svojej kázni, veril, že v Rožňave vyrastie veľa horčice, lebo veď Božie kráľovstvo je podobné horčičnému semenu. Doložil, že i keď si pripadáme biedni, Boh na nás nezabudne... „Si Božia hrdlička, len húkaj: Hallelujah, hallelujah, .. .Hrdlička je malá, jemná, slabá, krehká, zraniteľná. Často sa takou cítiš, ale máš veľkého Boha, preto nebud' skapínajúca hrdlička, ktorá pozerá dole na zem. Buď ako čulá, zdravá hrdlička, ktorá chváli Pána a sladko pritom hrkúta. U Boha je prameň života a v Jeho svetle vidíme svetlo (Žalm 36,10). Vo svetle Jeho Slova je svetlo. Už nie sme sluhovia (Gal.4,7), ale sme priatelia Pána.

Tí, ktorí sú narodení podľa tela, akým bol Izmael, prenasledujú tých, ktorí sú narodení podľa ducha, akým bol Izák. Avšak do „Nebeského Jeruzalemu“ sa dostanú len slobodní – narodení podľa ducha. Telesní sa tam nedostanú. Ale pozor na falošnú slobodu – lebo to už je bezuzdnosť. To diabol hovorí, aby sme boli „slobodní“ od Božieho slova, od Ježiša, od služby, od cirkvi a potom človeka poviaže a zotročí.“

Tam v Rožňave v ten piatok Pán dával dvojnásobné požehnanie a dvakrát väčší zázrak.

Tak isto ako Jób dostal na konci života dvakrát viac ako mal na začiatku. (A Hospodin požehnal posledok života Jobovho, viac ako bol požehnal jeho počiatok. Jób42,12)

Každý, kto túžil v ten večer dostať od Pána dvojnásobok zázrakov, dvojnásobok požehnaní, sily a zdravia, vyšiel zo svojho miesta a išiel si k pastorovi po požehnanie. Pastor kládol ruky, modlil sa, ďakoval Bohu a kto mal vieru k tomu, ten sa vracal na svoju stoličku obohatený o dvojnásobný Boží dotyk. Hallelujah! Kto si tam bol a prijal si to dvojnásobné požehnanie, zapamätaj si ten 13.máj roku 2016.

V Prešove uverili mladí ľudia

O týždeň 20.mája sme už stáli na Hlavnej ulici v Prešove pred budovou VUB, kde zneli krásne zborové piesne v latinčine, staroslovienečine, a samozrejme, v slovenskom jazyku. Potešilo nás, že sa po našich januárových aktivitách v tomto meste zišlo viacero ľudí, ktorí s evidentným záujmom načúvali pastovným slovám. Dupočuli sa, že Ježiš Kristus je prítomný na každej našej zastávke putovania s kázaním Božieho slova v nami navštívených mestách. On sa nemení, robí tie isté zázraky ako pred dvetisíc rokmi a všetkým prítomným bolo jasné, že ich bude robiť aj v ten piatok 21. mája na tom mieste. Uzdravovať chorých, oslobodzovať od viazaností, odpúšťať hriechy, pretože Ježiš miluje človeka, ale nenávidí hriech a choroby. On vstal z mŕtvych, žije a poslal nám Tešiteľa (Ján 14,16-17), čo afirmujú aj dva sviatky, Veľká

noc a zoslanie Ducha svätého. Pán ako jediný zvíťazil nad smrťou, ktorá je dôsledkom hriechu, ako aj každá choroba, každý problém či nešťastie. Nikto iný nedokázal poraziť smrť len Ježiš Kristus a ten, kto verí v Neho, bude mať večný život. Tento pozemský život bol Bohom naplánovaný pre každého človeka aj pre tých vedcov, ktorých vyobrazenia nosíme so sebou na každú akciu. Každý jeden z nich, či to bol Isaac Newton (prezident Kráľovskej spoločnosti, anglický fyzik, matematik, filozof, zakladateľ infintezimálneho počtu, prvej teórie sily a gravitácie, ktorého objavy v matematike, optike a mechanike položili základy pre modernú fyziku), René Descartes (francúzsky filozof, matematik predstaviteľ racionalizmu, špeciálnovedný bádateľ vo

viacerých prírodovedných odboroch), Blaise Pascal (francúzsky náboženský filozof, matematik, fyzik, prozaik. iniciátor kresťanského existencializmu) alebo Michael Faraday (anglický fyzik a chemik, ktorý sa venoval sa najmä elektromagnetizmu, objavil elektromagnetickú indukciu, samoindukciu, zákony elektrolýzy, diamagnetizmus a benzén, zaviedol pojem elektrického, magnetického poľa a elektrických siločiar) verili, že tento svet nevznikol hlúpu náhodou. Nikto z nás nie je hlúpa náhoda, Boh mal s nami plán a naplnil ho. V minulých číslach Hlasu už bol spomenutý Pascalov zážitok z osobného stretnutia s Ježišom v noci, so živým Ježišom - Synom Božím, nie s bohom vynálezcov, či s bohom vedcov. Pascal vtedy uveril a nechápal, ako niekto neverí v Boha, veď Boh existuje. A Ježiš bol prítomný i tam medzi nami na Hlavnej ulici v Prešove a chcel uzdravovať, očisťovať, odpúšťať hriechy. Bol tam kvôli nám i kvôli tým, ktorí prišli, aby počuli Jeho Slovo. Počuli ako ich Pán miluje, že dáva lásku, že z lásky k ľuďom šiel na kríž. (Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.) Pravá láska sa realizuje v Pravde (Ján 14,6). A Ježiš je i Pravda i Vzkriesenie i Život (Ján 11,25). O tom, čo je a čo nie je hriech, nerozhoduje človek, ale Boh to hovorí vo svojom Slove. Kto tam na ulici uznal svoju vinu, prišiel k Ježišovi a pozval Ho do svojho života, k tomu Pán Ježiš prišiel a naplnil ho svojou láskou, životom, odpustením. A boli takí, ktorí túžili po Pánovom do-

hlas
VERE

tyku odpustenia a vystúpili zo svojho miesta státi a prišli k pastorevi a modlili sa s ním. Boli to mladí ľudia, ktorí po pastorevej kázni uverili, že naozaj Boh existuje, naozaj ich tak veľmi miluje, naozaj im daruje večný život, naozaj im chce odpustiť. Urobili to najlepšie rozhodnutie vo svojich životoch, prijali Ježiša Krista za svojho Pána a osobného Spasiteľa a po skončení celej akcie odchádzali domov s istotou, že po tejto pozemskej púti budú pokračovať v živote s Pánom v nebi. Spomeniem tu aspoň zopár mien týchto mladých ľudí: Bibiána, Abigail, Patrik, Nikola, Daniel, Števo...Hallelujah! Nuž, nielen oni šli domov obdarovaní, ale aj mnohí z prítomných, či už to boli Košičania alebo Prešovčania, neobišli naprázdno. Každý jeden, kto potreboval Boží dotyk, napríklad uzdravenie, mal možnosť prísť k pastorevi na modlitbu a vziať si od Pána svoje uzdravenie alebo vyriešenie problému. A tak po modlitbe prestalo bolieť brucho, chrbát, nohy, zmizli psychické problémy i závrate hlavy, uvoľnili sa kŕče. Pán vyriešil osobný problém v práci, vytratilo sa zo srdca nepodpustenie i duševná ťažoba. A k tomuto vzácnemu daru spasenia dostali pribalené i hudobné CD-čka aj nejaké naše časopisy. Bude im to pripomínať ten najkrajší deň v ich životoch. Veď od vtedy už nikdy nebudú sami, je s nimi slávny Kráľ a On ich povedie životom, ak Ho nechajú, veríme, že nechajú. Skončil opäť jeden nádherný večer. Nádherný, lebo s Pánovou prítomnosťou iný ani nemohol byť. Čakal nás pritom ešte jeden takýto krásny večer v Prešove v nasledujúci deň. Konal sa

opäť v Odborovom dome kultúry a námetom celého večera pastorevej kázne bolo skutočné priateľstvo. Porozprával príbeh o porazenom (Mar.2,1-12). I dnes existujú ľudia, ktorí sú porazení, a pritom si to ani neuvedomujú. Ich porážku mohli spôsobiť rôzne aspekty. Ako to vysvetlil v ten večer pastor, mohlo sa to stať buď tým, že človek je na vlastnej ceste „ďaleko“ od Ježiša Krista alebo bol od Neho „odtiahnutý“ hriechom vo svojom živote. A pritom jedinou cestou je práve Ježiš Kristus. (A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto neprijde k Otcovi, len skrze mňa. Ján 14,6) Ako ďalej pokračoval pastor, človek môže byť „ďaleko od Ježiša i srdcom, nielen fyzicky. Nik nech nehľadá výhovorky, že na ceste k Pánovi je prekážka, ako napríklad strecha v uvede-

nom biblickom príbehu o porazenom, že sa nedá! Pretože všetko sa dá, všetko je možné /veriacemu/ (Mar. 9,23). Ježiš je vždy veľmi blízko! A dobrý priateľ vždy chce, aby sme boli čo najbližšie k Ježišovi. On je stále pohnutý ľútosťou, keď nás vidí v porážke. On chce vidieť v našich očiach vieru. Chce, aby sme vyzývali Jeho meno, aby sme mohli byť spasení. (Lebo každý, kto bude vyzývať meno Pánovo, bude spasený. Rim. 10,13) My sme v ten večer vyzývali Pánovo meno, oslavovali Ho piesňami, ďakovali Mu a tešili sa z Jeho prítomnosti a zázrakov, ktorých opäť nadeľoval hojne každému, kto si po ne tam prišiel.

Olívia Illárová

